

[Vagn Bro.]

projekteret for en Amtsvej her paa Sjælland, en Amtsvej, der ingenlunde staar i 1ste Klasse i Henseende til stærk Benyttelse. Da Vejen gaar igennem mit Valgdistrikt, blev jeg i Sommer kaldt til en Landsby, Bjerre, hvor man paataenkte at føre Vejen uden om denne lille By, hvilket medførte, at 8—10 Tdr. Land af Landets bedste Jord fra 2 Gaarde og 2 Huse blev indlagt under Asfalten.

Efter at jeg, der i hvert Fald selv bilder mig ind at kende lidt til Færdselssikkerheden, havde besigtiget Stedet og undersøgt Trafikforholdene gennem Byen, maatte jeg komme til den Anskuelse, at man meget vel ved Udbygning af Vejen gennem Byen, Nedlægning af et Par mindre Beboelseshuse og Retning af et Sving kunde faa en særdeles velegnet Ordning. Sagen var jo imidlertid langt fremskreden, og det var desværre umuligt at naa til en Ændring. Jeg tør maaske føje til, at naar Administrationen engang har taget et Standpunkt, skal der som bekendt mange Heste til at trække den derfra igen. Men paa samme Vej er der allerede mod Nord og Syd projekteret lignende Henlæggelser af god Jord under Asfalt, og jeg anmoder nu indtrængende den højtærede Minister om at gaa varsomt frem her. Den højtærede Minister for Landbruget tilraaber Folket at lægge nye Distrikter ind under Ploven, at grundforbedre og tørlægge o. s. v. Alt sammen rigtigt, men den højtærede Minister skulde samtidig henstille til sin Kollega for de offentlige Arbejder, at han ikke straks bemægtiger sig lignende Arealer. Meget andet kunde tale imod slige i mange Tilfælde tvivlsomme Vejforlægninger, f. Eks. Hensynet til Erhvervslivet ved de Veje, vi i Forvejen havde, men det skal jeg i denne Relation ganske se bort fra og alene holde mig til det enkle Forhold, at naar det paa nogenlunde forsvarlig Maade er muligt at udbedre de bestaaende Veje gennem vore Landsbyer, bør man ikke straks, fordi det er lettere for de Herrer Vejingeniører at tage brugbar Jord andetsteds, gøre dette. For denne enkelte Amtsvej, Slagelse—Kalundborg, kunde der saaledes let blive Brug for 40—50 Tdr. Land ny Jord, og skete det ved ret mange Amtsveje, kunde det blive en kostbar Historie for Agerbrukslandet Danmark. Ogsaa jeg imødeser en stor Udvikling af Trafikken her til Lands, naar Krigens er ovre, men jeg tror, at alle Erfaringer i dette tæt bebyggede Land taler for, at man, maaske med Undtagelse af visse Hovedfærdselsaarer, bør opretholde den hidtil gældende moderate Kørselshastighed.

Hastighedsovertrædelserne spillede lige ned til Benzinrationeringerne en meget stor Rolle i Ulykkernes Antal og for deres Alvorlighed. Holder man sig da i Fremtiden til en moderat Fart, vil jeg mene, at adskillige gennemførte Vejforlægninger kunde have været undgaaet, og jeg haaber, at man da i Fremtiden er mere forsigtig paa det Punkt. Jeg mener i hvert Fald, at for det første Hensynet til at bevare mest mulig dyrkbar Jord for Ploven og for det andet Hensynet til Færdselssikkerheden nøje bør afvejes mod hinanden. Saa skal jeg gerne føje til, at mange af disse Bemærkninger ogsaa kan henvendes til Amts- og Sogneraad.

Jeg retter derefter et Par Bemærkninger til den højtærede Justitsminister, og den ene gælder Censuren med de danske Films. Lad mig straks erkende, at jeg ikke skal rose mig af særligt Kendskab til denne Kunststart, og jeg vil ogsaa gerne have Lov at føje til, at uden al Diskussion kan Billedteatrene have en værdifuld Mission i baade det oplysende og det underholdende Stof for de Hundredtusinder af Tilskuere, de har. Jeg skal i disse Betragtninger ganske afholde mig fra at fremkomme med moralske Anvisninger med Hensyn til de enkelte, om jeg saa maa sige, almindelige Films' Indhold. Det skal jeg ikke gøre mig klog paa, det maa være Folkets Ungdomslærere, der her skal sige det afgørende Ord.

Men jeg vil gerne fremføre nogle Anker mod den særlige lille Del af danske Films, der enten kalder sig historiske eller omhandler historiske Personer, der her til Lands tillige staar som nationale Samlingsmærker. Kritikken har jeg tidligere fremført i Dagspressen, og naar den nu her — det maa erkendes: noget post festum — kommer frem, skyldes det det Forhold, at vi i disse Tider ikke ønsker ved enhver Lejlighed, straks naar Sagen er aktuel, at rette en Forespørgsel til Ministeren. Men da jeg syntes, at der var Grund til, at der her med Henblik paa Fremtiden foretoges en Ændring, vilde jeg gerne gøre et Par Bemærkninger under Finanslovdebatten.

Den højtærede Minister og det høje Ting vil forstaa, at jeg med disse Ord bl. a. sigter til den nationalt uanstændige Film, der bar det højst ejendommelige Navn „Tordenskjold gaar i Land“ — ejendommelig kan man vel nok sige, eftersom Peder Tordenskjold i hvert Fald, hvad hans Fortjenester angik, ikke mig bekendt havde noget med Landjorden at gøre. Jeg skal ikke opholde mig ved denne Films menneskeligt set uanstændige Egenskaber.